

5.7 Był jeszcze w Wamowie rozmaite pomieszczenia ogrody przy pałacach magnatów i domach bogatych właścicieli; składają się one atoli po większej części z aneksów i trawników przyozdobionych pomieszczeniami i ławicami. Tablica nr. ogrody ... Potockich (18)

(18.) W owym czasie pałace rodziny Potockich były w Wamowie ^{z b. liście}, a przy każdym prawie
 5.8 wieściły się ogrody lub ogrodnie i tak jeden był przy ul. Senatorskiej pod nr. 471 dawniej Ulinski
 zwany, później podzielony na cztery posesje lit. a, b, c i d oznaczone; z których dziś lit a i b jest
 własnością Danielshiego Franciska, c Łaskiego Ludwika, a d pałac Resury Kupieckiej.
 Drugi Pałac Potockich był przy ul. Młodziej pod nr. 489, później podzielony na posesje
 lit a i b, z których dziś a do Amu Łanczyńskiego, b do Józefa Rudnickiego należy.
 Trzeci Pałac Potockich był przy ulicy Leszno pod nr. 551, później zwany Pałacem Białym
 dziś należy do Zgromadzenia Ewangelicko-Reformowanego i zwanym Białym.
 Czwarty pałac Potockich był przy ul. Rymarskiej pod nr. 744, na którego miejscu zamierzono
 w r. 1820 podług planu Caraziego pałac Komisji Rządowej Skarbu.
 Piąty pałac Potockich był przy ul. Wązy Świąt pod nr. 1285 wraz z wielkim ogrodem
 spacerowym i fruktowym; w r. 1805 należał on do Antyma i Kornelega braci Florobyskich,
 od których w r. 1824 Kupit Unst Ułmiejpalny Miasta Wamowy połowę tej posesji na wybudowa-
 nie fruktownia drogi Jeroolimskiej do brzozy Wisły, drugą zaś połowę nabył w r. 1826
Jan Alfons Jasiński i Entrepreneur budowy wspomnianej drogi, który na tym gruncie wybudował
 piękny ogrod owocowy, a od frontu ulicy Wązy Świąt wybudował w r. 1828 osobny dwupiętrowy dom.
 Po jego śmierci sukcesorowie sprzedali tę posesję w r. 1840 Rydzowi i Teroz jest tam Wązy Świąt
Taba Obraclunkowa, Zamk brzozy Zelaznej Wamowsko-Wrzedzkiej i Komisarz gmin Ewangelickich.
 Szósty pałac Potockich był przy ul. Przygulek pod nr. 1896, dawniej pałac Stomilshiego
 gdzie dziś kaplica i szpital brzozy Miłomłodnia Świętego Bucha, Pamięć Włocławca pod
 nr. 1896 i 1897 potoczony.